

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๒๑/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๑๗/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไยพระมหาภัตตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายบุญมา คำนิล	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่ประสงค์ที่มาแห่งทรัพย์สิน หรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรทวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๗, ๑๙๗, ๑๘๗

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสิงห์โคกเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำความผิด ผู้ร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิด แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำการเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรคหนึ่ง ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้บัญญัติเรื่องอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ เมื่อความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ มีระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง

ปรับ จึงมีอายุความห้าปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) ข้อเท็จจริงพังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งอยู่ภายใต้อายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด และขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันเดียวกันอันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความและถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๔/๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ แต่มาตรา ๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ในหมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ เป็นการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ถูกกล่าวหาร่วมรายผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งบัญญัติแยกไว้อยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่อาจนำมาตรา ๗๔/๑ ดังกล่าวมาบังคับใช้ในคดีนี้ได้ สำหรับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญาแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา แม้มิใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้ระยะเวลาบังคับโทษขยายออกไป ทั้งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นภายหลังที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดอันเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่การกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ศาลรับคำร้องไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร แต่

- ๔ -

เมื่อผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด คดีส่วนอาญาจึงขาดอายุความสิทธิ์สำคัญตามมาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม สำหรับมาตรการบังคับทางการเมืองเป็นการจำกัดสิทธิ์ขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากโทษทางอาญาและไม่อาจแยกออกจากโทษทางอาญาได้ เมื่อคดีส่วนอาญาขาดอายุความแล้วจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นอีก

จังวินิจฉัยยกคำสั่ง.

นายเสรี เพศประเสริฐ

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๒๑/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๗๗/๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภักติราชย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายบุญมา คำนิล	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลลิงห์โคก อำเภอเกчествоวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ความผิดฐานจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล

สิงห์โคก ขาดอายุความและสามารถใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพันจักตามกำหนดแห่งร่องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคกเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำการผิด ผู้ร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิด แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำการผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่แล้วมีระหว่างโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิดบังคับแก่คดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ แต่เมื่อพระราชบัญญัติเรื่องอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ เมื่อความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีได้บัญญัติเรื่องอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ เมื่อความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ มีระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีอายุความห้าปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา

๙๕ (๔) เมื่อข้อเท็จจริงพงได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิดเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งอยู่ภายในอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำการทำความผิด และขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันเดียวกันอันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความและถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๔/๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ แต่มาตรา ๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ในหมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ เป็นการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ถูกกล่าวหาร่วมประพฤติ กระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งถูกบัญญัติแยกไว้อยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่อาจนำมาตรา ๗๔/๑ ดังกล่าวมาบังคับใช้ในคดีนี้ได้ สำหรับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญา แตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา แม้มิใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้ระยะเวลาบังคับโทษขยายออกไป ทั้งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นภายหลังที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิดอันเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่การกระทำการทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ศาลรับคำร้องไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอัน

- ๔ -

ควร แต่เมื่อผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำการมิได้
คดีส่วนอาญาจึงขาดอายุความสิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔ วรรค
สาม สำหรับมาตรการบังคับทางการเมืองเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจาก
โழหางอาญาและไม่อาจแยกออกจากโழหางอาญาได้ เมื่อคดีส่วนอาญาขาดอายุความแล้วจึงไม่อาจ
นำมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้
จึงให้ยกคำร้อง.

นายอमพันธ์ สมบติสถาพรกุล

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๒๑ / ๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๗๗ / ๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๙ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายบุญมา คำนิล	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มา แห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอ เกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า คดีของผู้ร้อง

ขาดอายุความและสามารถใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เนื่องจาก แม้ขณะ

ยื่นคำร้องพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดดังกล่าว จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง และในส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มิได้บัญญัติเรื่องอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๐๙ มีระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีอายุความห้าปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ (๔) เมื่อข้อเท็จจริงพังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาภัยน์บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงถือว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตในวันดังกล่าว แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งอยู่ภายใต้อายุความห้าปีนับแต่วันกระทำการทุจริต และขอให้ศาลออกหมายจับ

ผู้ถูกกล่าวหาในวันเดียวกัน อันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความและให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไป ในระหว่างถูกดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๔/๑ แต่บทบัญญัติตั้งกล่าวอยู่ใน หมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา ผู้ดำเนินคดีแต่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นถูกกล่าวหาร่วมประพฤติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งไม่รวมถึงการดำเนินคดีในกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ อายุความในคดีนี้จึงไม่溯ดุลยลงตามบทบัญญัติตั้งกล่าว ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญาซึ่งแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา เม้มิใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้ระยะเวลาบังคับโทษขยายออกไป ทั้งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดอันเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่การกระทำการทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้ เมื่อศาลรับคำร้องไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร แต่เมื่อผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด คดีส่วนอาญาจึงขาดอายุความ สิทธินำคดีอาญาไม่คงเดิม ไม่สามารถนัดไต่สวนได้ แต่เมื่อผู้ร้องพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินคดีทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม สำหรับการบังคับพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินคดีทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม สำหรับการบังคับ

- ๔ -

ทางการเมืองเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากโภษทางอาญาและไม่อาจแยกออก
จากโภษทางอาญาได้ เมื่อคดีส่วนอาญาขาดอายุความแล้วจึงไม่อาจนำมาตราการบังคับทางการเมือง
ตามพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗
มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นอีก
จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายรังสรรค์ ใจน้ำชีวน

(อ.ม.๓๐)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๒๑/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๙/๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภักษตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายบุญมา คำนิล	ผู้ถูกกล่าวหา
เรื่อง	การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน	

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัย การตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหา

บัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและ

หนึ่งสินของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำความผิด ผู้ร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิด แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำการคำร้องเป็นความผิดอยู่ และมีระหว่างโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๔ บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๔ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ และความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙ มีระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีอายุความห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ (๔) เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งอยู่ภายใต้อายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด และขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันเดียวกันอันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความและถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๔/๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า

ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ แต่มาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ในหมวด ๖ ว่า
ด้วยการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ โดยรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ เป็นการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ถูกกล่าวหาว่าร่วม
ผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งถูกบัญญัติแยกไว้อยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่อาจนำมาตรา ๗/๑ ดังกล่าวมาบังคับใช้ในคดีนี้ได้ สำหรับพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติ
เกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญาแตกต่างกับกฎหมายที่ให้ในขณะกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อ
มิใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้ระยะเวลาบังคับโทษขยายออกไป ทั้งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้น
ภายหลังที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดอันเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่การกระทำ
ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ศาลรับคำร้องไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มี
เหตุแก้ตัวอันควร แต่เมื่อผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำ
ความผิด คดีส่วนอาญาจึงขาดอายุความสิทธิ์สำคัญดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๙๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม
สำหรับมาตรการบังคับทางการเมืองเป็นการจำกัดสิทธิ์ขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากโทษทาง
อาญาและไม่อาจแยกออกจากโทษทางอาญาได้ เมื่อคดีส่วนอาญาขาดอายุความแล้วจึงไม่อาจนำมาตราการ

- ๔ -

บังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

จึงวินิจฉัยว่า ให้ยกคำร้อง.

นายธงชัย จันทร์วิรัช

(ออม ๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๒๑/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๗๗/๒๕๖๔

ในพระปรมາภไธยพระมหาเกษตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายบุญมา คำนิล	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ใจเจียนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื้อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรสวัสดิ์ จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑, ๑๑๔, ๑๖๗

พิเคราะห์คำร้องประกอบเอกสารท้ายคำร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรสวัสดิ์

ຈັງຫວັດຮ້ອຍເອົດ ເນື່ອວັນທີ ២ ພັ昕ຈິກາຍນ ២៥៥៥ ແລະພັນຈາກຕຳແໜ່ງເນື່ອວັນທີ ៣០ ກັນຍານ
២៥៥៥ ຜູ້ຄູກລ່າວຫຍືນບັນຫຼືແສດງຮາຍກາຣທຮັພຍສິນແລະໜິນສິນແລະເຂົກສາຣປະກອບຕ່ອງຜູ້ຮ້ອງກຣນີ
ພັນຕຳແໜ່ງຮອງນາຍກອງຄົກກາຣບຣີຫາຣສ່ວນຕຳບລສິງໂໂຄກ ເນື່ອວັນທີ ៣១ ຕຸລາຄມ ២៥៥៥ ໂດຍໄມ່ແສດງ
ຮາຍກາຣທຮັພຍສິນຂອງຜູ້ຄູກລ່າວຫາ ແລະຄູ່ສມຮສ ໄດ້ແກ່ ເງິນຝາກຮນາຄາເພື່ອກາຣເກະຫຽດແລະສໍາກຣນີ
ກາຣເກະຫຽດ ສາຂາເກະຫຽດວິສັຍ ທີ່ອບັນຫຼືຮັນນັນທນາ ໂດຍນາງໄພວຣຣນ ດຳນິລ (ຄູ່ສມຮສ) ເງິນຝາກຮນາຄາ
ອອມສິນ ສາຂາເກະຫຽດວິສັຍ ທີ່ອບັນຫຼືໜຶນໄພວຣຣນ ດຳນິລ (ຄູ່ສມຮສ) ເງິນລົງທຸນໃນທັງຫຸນສ່ວນຈຳກັດ ບຸນູ
ມາ ຮູ່ເຮືອກກາຣໂຍຮາ ທີ່ດີນ ២ ແປລ່ງມີຂໍອນາງໄພວຣຣນ ດຳນິລ (ຄູ່ສມຮສ) ເປັນຜູ້ອືກຮມສີທີ່ ຮັກຮະບະ
ບຣທຸກ ២ ດັນ ຮັກຈັກຮຍານຍົນຕໍ່ ១ ດັນ ໄມ່ແສດງຮາຍກາຣໜິນສິນ ໄດ້ແກ່ ເງິນຝູ້ສໍາກຣນີກາຣເກະຫຽດເກະຫຽດ
ວິສັຍ ຈຳກັດ ທີ່ອບັນຫຼື ຜູ້ຄູກລ່າວຫາ ໜີ້ຕາມສັນຄູາເຂົ້າສີ້ອຮຍືນຕໍ່ຂອງຜູ້ຄູກລ່າວຫາ ແລະເງິນຝູ້ຢືນຈາກ
ນາຍອາທິຕິຍ ກວ່າເພັນຈົກລົງໂລງ ຜູ້ຮ້ອງຢືນຕໍ່ການຮັບຮັດຕໍ່ອຳນວຍຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງ
ກາຣເມື່ອວັນທີ ២៨ ຕຸລາຄມ ២៥៥៥ ພຣ້ອມຢືນຕໍ່ການຮັບຮັດຕໍ່ອຳນວຍຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງ
ຜູ້ຄູກລ່າວຫາ ແລະຕໍ່ການຮັບຮັດຕໍ່ອຳນວຍຂອງຜູ້ຄູກລ່າວຫາ ສາລົງກົງກາແຜນກົດຕໍ່ອຳນວຍຂອງຜູ້ດຳຮັງ
ຕຳແໜ່ງທາງກາຣເມື່ອອົກໝາຍຈັບຜູ້ຄູກລ່າວຫາໃນວັນເດືອນກັນ

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอนุเคราะห์เชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากคำแนะนำแห่งร่องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลิงห์โคกหรือไม่ เนื่องจากในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องกรณีพ้นจากคำแนะนำแห่งร่องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลิงห์โคกเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำการผิด ผู้ร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๗

กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในคณะกรรมการพิเศษ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำการความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่ และมีระหว่างโถ夷เท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในคณะกรรมการพิเศษ บังคับแก่คดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ แต่เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้บัญญัติเรื่องอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ เมื่อความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ มีระหว่างโถ夷จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีอายุความห้าปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๑) เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการความผิดเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งอยู่ภายในอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำการผิด และขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันเดียวกันอันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความและถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนี้ไปในระหว่างถูกดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๔/๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ แต่มาตรา ๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ในหมวด ๖
ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ โดย
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ เป็นการดำเนินคดีในกรณีที่
นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นๆ ถูก
กล่าวหาว่ากระทำการใดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา
หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ไม่ว่ามีการดำเนินคดี
กรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งถูกบัญญัติแยกไว้อยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการ
ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่อาจนำมาตรา ๗๔/๑ ดังกล่าว
มาบังคับใช้ในคดีนี้ได้ สำหรับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญาแตกต่างกับ
กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา แม้มิใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้
ระยะเวลาบังคับโทษขยายออกไป ทั้งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นภายหลังที่ผู้ถูกกล่าวหาระทำ
ความผิดอันเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่การกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา
ได้ แม้ศาลรับคำร้องไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร แต่
เมื่อผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด คดีส่วน
อาญาจึงขาดอายุความสิทธิสำคัญดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙
วรรคสาม สำหรับมาตรการบังคับทางการเมืองเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบ
เนื่องมาจากโทษทางอาญาและไม่อาจแยกออกจากโทษทางอาญาได้ เมื่อคดีส่วนอาญาขาดอายุความ
แล้วจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๔ นาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ กรณีไม่
จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นอีก

จึงวินิจฉัยยกคำร้อง

นางพนmorphan ทองวิทูโภมาลย์

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๒๑/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๗๗๑๕๖๔

ในพระปรมາภิรัยพระมหาภักษติริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายบุญมา คำนิล	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะ
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื้อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง^{ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น} กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอ
เกษตรศาสตร์ จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานเป็น
ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจะเจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรม
อันควรเชื้อว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗,

พิเคราะห์คำร้อง และเอกสารประกอบคำร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาและนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส รวม ๙ รายการ ได้แก่ ๑. เงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาเกษตรวิสัย ชื่อบัญชีร้านนันทนา โดยนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส ๒. เงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเกษตรวิสัย ชื่อบัญชีนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส ๓. เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุญมา รุ่งเรืองการโยรา ของผู้ถูกกล่าวหา ๔. ที่ดิน ๒ แปลง มีชื่อนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส กิจกรรมสิทธิ์ ๕. รถกระบะบรรทุก ๒ คัน มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง ๑ คันและมีชื่อนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส เป็นผู้ครอบครอง ๑ คัน ๖. รถจักรยานยนต์ ๑ คัน มีชื่อนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส เป็นผู้ครอบครอง ๗. หนี้เงินกู้สหกรณ์การเกษตรเกษตรวิสัย จำกัด ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา ๘. หนี้ตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ของผู้ถูกกล่าวหา และ ๙. หนี้เงินกู้ยืมจากนายอาทิตย์ ภูริพันธุ์ภิญโญ ของผู้ถูกกล่าวหา

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า ความผิดฐานจะใช้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขาดอายุความฟ้องร้อง หรือไม่ เห็นว่า ขณะผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะที่ผู้ร้องอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริต จึงมีข้อพิจารณาว่า บทบัญญัติตามกฎหมายใหม่ในมาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไปแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ดังนั้น ความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จะใช้บทบัญญัติตามไว้ในกฎหมายใดปรับแก่คดี ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๙๘ บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ บัญญัติว่า ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ตามมาตรา ๒๘ (๓) กรรมการ ตามมาตรา ๔๒ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๙ ผู้ใดจะไม่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจะจายเงินบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ บทบัญญัติตามกฎหมายใหม่มาตรา ๑๖๗ เพิ่มเติมองค์ประกอบความผิดให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจะต้องมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ซึ่งไม่มีอยู่ในกฎหมายเดิม เพื่อให้โอกาสแก่ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงข้อเท็จจริงว่าตนมีเจตนาที่จะไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินหรือไม่ อันเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหายิ่งกว่า ส่วนระวังโทษตามกฎหมายเดิมและกฎหมายใหม่มีอัตราเท่ากัน ดังนี้ ในส่วนองค์ประกอบความผิดและโทษจึงต้องใช้กฎหมายใหม่ มาตรา ๑๖๗ บังคับแก่กรณี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ดังที่ผู้ร้องยื่นคำขอให้ลงโทษมาท้ายคำร้อง อย่างไรก็ตาม เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีได้บัญญัติเรื่องอายุความฟ้องร้องไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ กล่าวคือ ถ้าผู้ร้องไม่ได้ยื่นคำร้องและไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด ย่อมเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) ซึ่งอายุความฟ้องร้องมิใช่กฎหมายที่กำหนดองค์ประกอบความผิดและกำหนดโทษ อันเป็นกฎหมายในทางเนื้อหา แต่เป็นกฎหมายเกี่ยวกับวิธีการดำเนินคดีที่เป็นเงื่อนไขในการ

ระงับคดีมิให้ฟ้องร้อง อันเป็นกฎหมายในทางรูปแบบ จึงเป็นกฎหมายวิธีสบัญญติที่บัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาที่อาจย่นหรือขยายออกไปได้ ตราบใดที่การกระทำที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้นยังไม่ขาดอายุความ ไม่อยู่ในบังคับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ก่อนผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ โดยความในมาตรา ๒๕ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๙ มาใช้บังคับ บทบัญญัติทั้งสองเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติย่อเมื่อมีผลใช้บังคับทันที เพราะมิใช่กฎหมายที่กระทบต่อเนื้อหาสาระขององค์ประกอบความผิดทางอาญาที่อาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษหนักขึ้น แต่เป็นเจตนาرمณของรัฐที่มุ่งหมายกำหนดระยะเวลาดำเนินคดีภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อจัดปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption : UNCAC) ซึ่งประเทศไทยให้สัตยาบันร่วมเป็นรัฐภาคี มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคกเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ พื้นจาก

ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง และคู่สมรส รวม ๙ รายการ ได้แก่ ๑. เงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาเกษตรวิสัย ชื่อบัญชีร้านนันธนา โดยนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส ๒. เงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเกษตรวิสัย ชื่อบัญชีนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส ๓. เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุญมา รุ่งเรืองการโยธา ๔. ที่ดิน ๒ แปลง มีชื่อนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส ถือกรรมสิทธิ์ ๕. รถกระบะบรรทุก ๒ คัน มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง ๑ คันและมีชื่อนางไพรรณ คำนิล คู่สมรสเป็นผู้ครอบครอง ๑ คัน ๖. รถจักรยานยนต์ ๑ คัน มีชื่อนางไพรรณ คำนิล คู่สมรส เป็นผู้ครอบครอง ๗. หนี้เงินกู้สหกรณ์การเกษตรเกษตรวิสัย จำกัด ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา ๘. หนี้ตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ของผู้ถูกกล่าวหา และ ๙. หนี้เงินกู้ยืมจากนายอาทิตย์ ภูริพันธุ์ กิจโน ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งข้อเท็จจริงแล้วและมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามิเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งจากการขององค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก ถือว่าการกระทำการความผิดตามคำร้องยื่นเกิดขึ้นในขณะที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง คือ ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเพระมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนีในวันเดียวกันนั้น ยื่นมาให้บันerateเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความตามบทบัญญัติกฎหมายข้างต้น คดีผู้ร้องจึงยังอยู่ภายในการกำหนดอายุความห้าปีบังแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำการความผิด ขอบคุณที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาและพิพากษาต่อไปตามกฎหมายคดี

(อ.ม.๔๒)

- ๖๙ -

จึงได้รับคำร้องไว้พิจารณา.

นายสีบพงษ์ ศรีพงษ์กุล

(อ.ม.๒๙)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.๒๑/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๗/๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภักษัติ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายบุญมา คำนิล	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ อันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์กรบริหาร ส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรธิวาสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของ ผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินลงใจยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิด

ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๐๔, ๑๖๗, ๑๙๘

พิเคราะห์คำร้อง และเอกสารประกอบคำร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส รายการบัญชีเงินฝาก๒ รายการ เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด ๑ รายการ ที่ดิน ๒ รายการ ยานพาหนะ ๓ คัน รายการเงินกู้สหกรณ์การเกษตร ๑ รายการ หนี้เช่าซื้อรถยนต์ ๑ รายการ และหนี้เงินกู้ ๑ รายการ

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า ความผิดฐานจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรทวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขาดอายุความในการยื่นคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ขณะผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะที่ผู้ร้องอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด โดยบทบัญญัติตามกฎหมายใหม่ในมาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปจนกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และวรรคสองได้บัญญัติว่า ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติว่าผู้ใดจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและเอกสารประกอบหรือจะจ่ายเงินบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบไว้แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑) ดังนั้น ความผิดฐานจ่ายเงินบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงต้องบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๘ ดังกล่าว ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ บัญญัติว่า ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๒๙ (๓) กรรมการตามมาตรา ๔๒ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ ผู้ใดจะใจไม่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณีภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ บทบัญญัติตามกฎหมายใหม่มาตรา ๑๖๗ ได้เพิ่มเติมองค์ประกอบความผิดในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจะต้องมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน จึงจะมีความผิด ซึ่งไม่มีอยู่ในกฎหมายเดิม เพื่อให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงข้อเท็จจริงว่าตนมีเจตนาที่จะไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินหรือไม่ อันเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหาอย่างกว่ากฎหมายเดิม ส่วนระวางโทษตามกฎหมายเดิมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และกฎหมายใหม่ดังกล่าวมีอัตราเท่ากัน ดังนี้ ในส่วนองค์ประกอบความผิดและโทษจึงต้องใช้กฎหมายใหม่ มาตรา ๑๖๗ บังคับแก่คดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ดังที่ผู้ร้องยื่นคำขอให้ลงโทษมาท้ายคำร้อง และเมื่อ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีได้บัญญัติเรื่องอายุความในการยื่นคำร้องไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ กล่าวคือ ถ้าผู้ร้องไม่ได้ยื่นคำร้องและไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันกระทำการผิด ย่อมเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) ซึ่งได้ความว่า ก่อนผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ โดยความในมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีเดินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้วให้อายุความ溯ดุดยุดลง และวรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ซึ่งบทบัญญัติตั้งกล่าวสำเนาใช้กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติตั้งกล่าว และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ กำหนดว่า ในกรณีเดินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ บทบัญญัติทั้งสองเป็นกฎหมายวิธีสืบบัญญัติย่อมมีผลใช้บังคับทันที เพราะมิใช่กฎหมายที่กระทบต่อเนื้อหาสาระขององค์ประกอบความผิดทางอาญาที่

อาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษหนักขึ้น แต่เป็นเจตนา谋ณ์ของกฎหมายที่มุ่งประสงค์ไม่ต้องการให้ผู้ถูกกล่าวหารือจำเลยที่หลบหนีได้รับประโยชน์จากอายุความ ทั้งไม่ใช่เป็นการขยายอายุความออกไป แต่เป็นวิธีการนับอายุความ หากผู้ถูกกล่าวหาไม่หลบหนี อายุความก็ยังเดินต่อไป แต่หากผู้ถูกกล่าวหาหลบหนี ผู้ถูกกล่าวหาจะเอาประโยชน์จากอายุความโดยจะนำช่วงระยะเวลาที่หลบหนีมารวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความไม่ได้ เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พื้นจากผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส คือบัญชีเงินฝาก ๒ รายการ เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด ๑ รายการที่ดิน ๒ รายการ ยานพาหนะ ๓ คัน รายการเงินกู้สหกรณ์การเกษตร ๑ รายการ หนี้เช่าซื้อรถยนต์ ๑ รายการ และหนี้เงินกู้ ๑ รายการ ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปอกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพยานยืนยันว่าได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก ถือว่าการกระทำความผิดตามคำร้องยื่นเกิดขึ้นในขณะที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง คือ ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ภายในอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญาตรา ๘๕

(๔) และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหา

ເພຣະມີເຫດວຽກສ່າງວ່າຜູ້ຄຸກລ່າວຫາຈະຫລບໜີໄປໃນວັນເດືອນກັນນັ້ນ ຍ່ອມມີຜລມີໃຫ້ນັບ
ຮະຍະເວລາທີ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາຫລບໜີຮົມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງອາຍຸຄວາມຕາມບທບໍ່ລູ້ຕີຂອງກວ່ານາຍ
ດັກລ່າວຂ້າງຕົ້ນ ດີຜູ້ຮ່ວງຈຶ່ງຍັງອູ່ງຍໍໃນກຳຫນດອາຍຸຄວາມໜ້າປິ່ນບັນແຕ່ວັນທີ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໄດ້ຄຸກລ່າວຫາ
ວ່າກະທຳຄວາມຜິດ ຊອບທີ່ສາລັກວິກາແພນກຄີ້ອາງູ້ຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງກາຣມີອງຈະຮັບຄໍາຮ້ອງ
ຂອງຜູ້ຮ່ວງນີ້ໄວ້ພິຈາຮານາແລະພິພາກຫາຕ່ອໄປຕາມຮູ້ປົກຕິ
ຈຶ່ງວິນິຈິນຍໍໃຫ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂອງຜູ້ຮ່ວງໄວ້ພິຈາຮານາຕ່ອໄປ.

ນາຍສົນທີ ຕະກູລພຣາຍານາ

(อ.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

(ร่าง ส.ว. พ.๙)

คดีหมายเลขดำที่ อ.๘. ๒๑/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๘. ๗๗/๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภักษัติ
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{ผู้ร้อง}
นายบุญมา คำนิล ผู้ถูกกล่าวหา^{ผู้ถูกกล่าวหา}

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรทวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๖๗

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติว่า
วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรทวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ โดยไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ต่อมากลับ

กล่าวหาຍืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และในวันเดียวกันศาลฎีกานาญก็ได้อ่านขอผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเช่นใด才ได้มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคกหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาຍืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคกเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำการผิด ผู้ร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิด แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในหลังการกระทำการผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้อง เป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิด บังคับแก่คดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปรับปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๑๙ ระหว่างโທชจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ได้บัญญัติเรื่องอายุ
ความไว้ จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้ ซึ่งประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๙๕ กำหนดว่า ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาล ภายใน
กำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ ... (๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้อง^๔
ระหว่างโທชจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี... ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙
ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ อยู่ภายใต้อายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด
โดยผู้ร้องขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันเดียวกันและถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปใน
ระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล จึงไม่นับระยะเวลาหลบหนีเป็นส่วนหนึ่งของ
อายุความ เป็นเหตุให้อายุความสะสมลดลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔/๑ แต่มาตรา ๓๔/๑ บัญญัติไว้ในหมวด ๖
หัวข้อว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ
โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ เป็นการดำเนินคดีในกรณีที่
นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภานิติบัญญัติ หรือข้าราชการการเมืองอื่น ถูก^๕
กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา
หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ไม่รวมถึงการดำเนินคดี
กรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งถูกบัญญัติแยกไว้อยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการ
ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่อาจนำมาตรา ๓๔/๑ ดังกล่าว
มาบังคับใช้ในคดีนี้ได้ ส่วนพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

คดีอาญาของผู้ดัดรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ บัญญัติให้อายุความสะดุดหยุดลง เมื่อได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาล และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ อันเป็นเวลาภายหลังวันกระทำการบังคับโดยกฎหมายอุทธรณ์ ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา เรื่องอายุความแม้มิใช่บัญญัติว่าด้วยการลงโทษ แต่มีผลให้ระยะเวลาการบังคับโดยกฎหมายอุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมิใช้แก่คดี ดังนั้น เมื่อผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลในกำหนดอายุความ ๕ ปี นับแต่วันกระทำการบังคับ คดีส่วนอาญาจึงขาดอายุความ สิทธินำคดีอาญาฯ ฟ้องยื่นระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม สำหรับมาตรการบังคับทางการเมืองเนื่องเป็นการจำกัดสิทธิพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบทេอนมาจากการทางอาญาและไม่อาจแยกออกจากโทษทางอาญาได้ เมื่อคดีส่วนอาญาขาดอายุความแล้วจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นอีก

จึงวินิจฉัยยกคำร้อง.

นายสวัสดิ์ สุรัสวนานันท์

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๒๑/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๑/๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภักติราชย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๙ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายบุญมา คำนิล	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๐๗, ๑๖๗

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาอยู่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัย

การตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหางใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคกหรือไม่ เนื่องจาก ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคกเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำความผิด ผู้ร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๙ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิด แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในหลักการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำการกระซิบในขณะกระทำผิด แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตราการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ แต่เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ แต่เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒ มิได้บัญญัติเรื่องอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ เมื่อความผิดตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ มีพระบรมราชโองการลงพระเมธีไว้ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ให้เป็นพระราชบัญญัติโดยชอบด้วยกฎหมาย มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อข้อเท็จจริงพึงได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิดเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยความผิดอาญา มาตรา ๙๘/๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗/๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ แต่มาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ในหมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ เป็นการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร สมาชุณิสวา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ถูกกล่าวหาว่าร่วม伙นักผิดปกติ กระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งถูกบัญญัติแยกไว้อยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่อาจนำมาตรา ๗/๑ ดังกล่าวมาบังคับใช้ในคดีนี้ได้ สำหรับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญาแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา แม้มิใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้ระยะเวลาบังคับโทษขยายออกไป ทั้งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นภายหลังที่ผู้ถูกกล่าวหาระทำการทำความผิดอันเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่การกระทำการทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ศาลรับคำร้องไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีศาลมานัด

โดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร แต่เมื่อผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำการฟ้อง คดีส่วนอาญาจึงขาดอายุความสิทธิ์สำคัญดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม สำหรับมาตรการบังคับทางการเมืองเป็นการจำกัดสิทธิ์ขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากโழทางอาญาและไม่อาจแยกออกจากโழทางอาญาได้ เมื่อคดีส่วนอาญาขาดอายุความแล้วจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นอีก จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายอธิคม อินทุภูติ